

ולד חטאת פרק שלישי מעילה

יד.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ח מהל' ע"ז
הלכה יא טור ש"ע י"ד
סימן קמו סעיף יא:
לח ב ג מיי שס פ"ו הלכה
יב ופ"ה מהל' מעילה
הלכה ז טוש"ע י"ד סימן
קמב סעיף ח:
מ ד מיי פ"ה מהלכות
מעילה הלכה ט:
מא ה מיי פ"ח מהל'
מעילה הלכה ד:

מוסף רש"י

וְקָרְבָן יָדִי בָקָה, וְיִשְׁכַּח
שֶׁקָן, קָלָה עֲלַי בְּכֹחַ סוֹכְכִי
שֶׁנִּשְׁכַּח מִיָּדִי מִתּוֹמָת
לִבִּי, בִּדְרוּלִי הַבָּאִן
לְאָחֵר אֲכָלָה, לִמְלֹךְ
לִבִּי, לִשְׂכָרִי אֲכָלָה אֵין
וְקִבְּרָה לִבִּי עֲלֵי אֵין
מִשְׁעִילִי בְּדִמְיוֹתֵי
אֵל לְחַיִּים, וְגַבִּי אֲשִׁירֵם מֵן
שִׁבְקֵינִי עֲלֵי אֲשִׁירֵם מֵן,
וְקָמְתִי יָדִי תִרְכַּל
אֲשִׁירֵם, אֲמַר
לִי אֲבֹהֵי אֵל וְיִהְיֶה, אֲמַר
לְחַיִּי לְחִיבֹתֵי שְׁמוֹת
חֲתֻמֹּת כִּי 'שִׁי' שִׁי
חֲתֻמֹּת וְכִי אֲחֹר כְּסִינְיָה
אֲשִׁירֵם אֵין בָּאֵן.
בְּקֶדֶשׁ עַל מַלְאָכִים, מוֹתָרִין.
לֹאן לְרִכִּין לֹאֵן, בְּרִיצִין
בָּאֵן בָּאֵן אֲשִׁירֵם.
לֹאֵן לֹאֵן וְגַבִּי כֵּן רַעַן עַל
עֲמֹם (שם), בְּרִינִי בָּאֵן
כְּשֶׁן
אֲשִׁירֵם בְּרִצְדִּישׁ.
עוֹנִין כִּי מִקְדֵּשׁ לֹא אֵין
לְחַיִּים וְהִטְוִי מִשְׁמֹת
קִבְּרָה לִבִּי יִצְוֹה אֲשִׁירֵם
וְעַתָּה לִבִּי מַעֲלֵה אֵם יִצְוֹ
וְעַתָּה, אֵם אֵין מִסַּח, אֵין
לִקְרָאן קִבְּרָה לִבִּי אֵין חֹל
עַד שִׁנֵּי חֲמוּמֵי, וְשִׁנֵּן
בְּחֹמֶת עֲתֻמֹּת מִשְׁמֹת
קִבְּרָה לִבִּי אֲשִׁירֵם וְאֵם
קִבְּרָה לִבִּי אֲשִׁירֵם, אֵין
בָּאֵן עַל אֲחֵרֵי לֹאֵן
בָּאֵן עַל נִגְזָלֵי יָדִי קִרְת
שֶׁסֶּה עֲלִינִי עַד שִׁמְנֵי
בָּאֵן, לִכְלֹךְ אֵל עַל אֲחֵרֵי
(שם, ח)

שיטה מקובצת

* מעלמלם ריקא נמי קומט:
 * בן הקדש לא נתנו לו
 * מועלן א"כ דאית' מועל
 * מעלמלם וקדוש הבן חזון
 * ריקנות לא נתנו אל חזון
 * אל הנין מדרבנן לא
 * מועלן מאווייתא דהא לא
 * קדש א"כ אראבון מנופה
 * אמאי א"כ מועלני מדי
 * אראבון חכא בערולולן אבי
 * לאחא חכא סקנין קוסבר
 * א"כ מועלני בערולולו ר' אבהו
 * אסר ר' יוחנן א"כ
 * בארפוחן ליטנא
 * אחרנא א"כ כר כן גריס
 * וט"י והתוס' גורסיס
 * ככדומ: כ' והגבורים י'
 * ט"ז תהורא קד' (ל' ע"ג):
 * כ' חלו ארסא ד' נמחק:
 * כ' מותרת דודא ביטלה
 * העובר כוכים א"כ
 * נמחק: כ' אילן שהעץ שזכר
 * מן: ו' תקדש שולם
 * בערולול: כ' מהכא ומועל
 * נמחק: ל' תעבדת כוכים י"ש
 * יתבטל: כ' מחרף א"כ
 * אות ל' נמחק: כ' אחרנא
 * לא אות ל' לי"ש: כ' דמי
 * ה"ד ומה"ד אפרוחן
 * שריקין א"כ נמחק:
 * כ' נמצא הבין קדוש:

מותרת מימד אמר. פירוש הענין כובדים שעזבו אותה אומר היא גופה לא מכלל יח' לדידי מכלל בתמיה והלך צידוע שצטטת: **שבאשרה** יתיו בקנה עם מאי לא דאחבר מנופיהם (ט) שנסצרו הקנים שנעשו (הזו) מגוף האשרה וקאמר יתיו בקנה

והקן עלמו מותר אלמא עבודת כוכבים
שנסתברה מעליה ומותרת ומשיי לקן
דקמייתא מעלמא כלומר נעשיתי הא
מקיים אחריה ולא מגוף האינן יו אי
הכי של הקדש אמאי לא נהניין ולא
מועלין (ט) אלא נהניין פריך דכיון שאין
הקן מחלין של הקדש אמאי לא נהניין יו
אלא מיירי בציבור מגופה וי"ס אמאי
לא מועלין הכא מיירי בגידולים וקסבר
אין מעילה בגידולים ה"נ מסתברא פי'
דמיירי בציבור מגופה דאי ק"ד דאייתי
מעלמא אמאי יחזי בקנה לישקליה משקל
כלומר טעול הקן צדק בלא מקל אלא
ש"מ דמיירי דאיצטרך מגופה (ט) ולכן לא
שרי ליה ליטול יו (י) מקל צדק דלמא
אחי למישקל מגוף האשירה שלא שער
דהא אותם קנים שגבר דומים לאלות
המתחברים לנאשה אבל אי הוה מיירי
ס בצייתי מעלמא דלא דמי לגוף
האשירה לא שייכא להיגזור אטו דלמא
שקיל מאשירה עצמה אלא ודאי מיירי
דאיצטרך מגופה וה"ס אמאי הויכרך לומר
הוכחה לו דליירי בציבור מגופה לא
בצר מוכחא ספיר מדקאמר גבי של הקדש
לא נהניין "ל הכוסכה ראשונה אירי אלא
ע"י דומיא דר' היכי דמיירי בשל הקדש
לא בציבור מגופה מדקאמר לא נהניין
אין מעילה בגידולים

שנסתברה מאליה רבי
ל"א אמר מותרת רבי
בפלוגה עובר כוכבים
אמר היא גופה לא
(ט) איתביה ריש לקיש
האינן של הקדש אין
שירה יתיו בקנה מאי
קאתי יתיו בקנה לא
(ק) אי הכי אמאי של
מועלין אלא בגידולי
ר אין מועלין בגידולי
ס"ד דאייתי מעלמא
ליה משקל אמר רבי
ויולם דאייתי מעלמא
אמר ליה רבי יעקב
ואן וכאן מותרין ביצים
בב אשי אם אפרוחים
זמן מתני' ס הגזברים
עצים ואין מועלין לא
גמ' אמר שמואל
דרשוין מאי טעמא מאן
להו א דאמר תיחול
בלהון לאומניה בשכרן
אומניה

כמו כן מיירי בשל אשרה באיתבר מגופה ים חבל עכשו מיירי
מגופה להשרה מדקאמר יתח בנה דמיירי באיתבר מגופה וקאט
לר' יוחנן דאמר עבודת כוכבים שנאמר מאלהי אסורה ומשי א"ר אבא
א"ר יוחנן ושלם ^ו דליית מעלתא גז דא אפרוחין כלומר ממני ואפי'
נבאיתא מעלתא ליכא לנאשיי מירי דהא דקאמר יתח לא קאי אלא
ינדאיה הקן אסור בהנאה בין גבי הקדש בין גבי אשרה ומאי יתח יתח
יתח אפרוחים והאפרוחים מותרים בהנאה בין גבי הקדש בין גבי אשרה
לנבאיתא מעלתא שמה יעלה באשרה וא"ה והא דנאסקא דמיר דקאי יתח אקן עמנו
ההוי קאי ליה אמאי לא שקל להו ים ולא קאמר שמה יעלה ו"ל דודאי
מעיקרא דקאמר יתח הקן עמנו ליכא למימש שמה יעלה ים ^ו שיכין ליטול
הקן צירו בלא עלייה על גבי אשרה אבל השתא דקאי יתח האפרוחים
יתח דודאי איכא למימש שמה יעלה כי אין נהן כל כך ליטול האפרוחים
בבלא אס להם לא יעלה כי הם נשמטים כאן וסוף ולכן נריך להחין בקנה
את האפרוחים דכיון דמחין בקנה לא נאטרק לעלות באשרה כדי להחין
בקנה כי הדבר קל להחין בקנה אף כשעומד על גבי קרקע וא"ת אכתי
אמאי של הקדש לא נהנין אף מן הקן עמנו כיון דמיירי דלייתא מעלתא
לכומר דגורין דלמא אמר האלחופי בקדש המחוברים ים בלתי אלא
מעיקרא מתי הוה פריך אמאי של הקדש לא נהנין והא שייך פסיל למגור
דיך מעיקרא של הקדש אמאי לא נהנין כמו גבי אשרה ולא גורין דהא
מיירי ולכן הוה פריך אמאי חיישין גבי הקדש יומר משל אשרה אבל השתא
נאמר בשם הקדש אבל האפרוחים מותרים כאן וסוף ^ו דתני יתח האפרוחים
ונאמר שום הם להם והכא גורין דלמא אתי האלחופי בקדש המחוברים
מראשה ועד סופה: **אפרוחין באן ובאן מותרין.** פי' בין באשרה
והא דקאמר יתח בקנה קאי האפרוחים וכו' גבי הקדש אבל לא נהנין
מי לאסורא גבי הקדש י"ל דלהכי נתא לא נהנין גבי הקדש משום דבעי
מזא ממוס אמאי שחא של עבודת כוכבים אפילו הוה שרי לא אפרוחים
היו צוין היו ^ו צוין בהקפה ולא היו נותנין בהם מעות של הקדש
היה מקדיש מקמי צוין האכנים מאן דמתנדב מעות מקדיש להו ואמר
מקדיש להו לאכנים מקמי צוין אס כן לא היה יכול לפרוע שבר
השנוה בחול מחלל קדושת המעוה על כל הצנין ופורעים אחר
למי שמכר אכנים כמה שקנו אותם ואם תאמר לא אמרין פרק
הלשכה ומאי שנה משכר האומנין דהכא י"ל דשאי תרומת הלשכה
בית דין ממנה בהקדש נדבת יחיד אפילו הקדישם למוסרם לצבור:

דלא ציטלה. שהרי לא ציטלה עובד כוכבים בפירוש: ריש לקיש אמר מווסת. ה' ציטלה העובד כוכבים בלבו דמימר אמר העובד כוכבים היא גופה לא מצלה שלא הציילה עצמה שלא מישבר: דאישבר מגופיה של אינן. ה' שיבר מן הענפים של אינן ועשה הקן להייו עבודת כוכבים

שנשתכרה מאליה ללא ציטלה העוֹדֵר
 כוכבים אמר ית'י דשמע דמותר
 דהנאה: לא דהייס: העוֹדֵר עֵצִים מעלמא
 ועשה קן: (א) דיקא נמי דקטני גמי
 הפקדש לא נהנין ולא מועלין אי אמרס
 שְׁמַנְתָּא דהייס: עֵצִים מעלמא להכי לא
 נהנין מדרבנן. והואל ועל אֵילֵן של הקדש
 מקחי ולא מועלין ומהל עֵצִים מעלמא
 אלא אי אמרת וכו': (א) לעולם אימא
 לך דאיתכר מגופיה ואמאי לא מועלין
 הכא גבי הקדש ו דגידולינן הִנְחִיל לנאחר
 (מכאן) שהקדש עסקינן וקסבר אין
 עמילה בגידולינן ולכא מִתְרַק מִכָּא
 ו לעבודת כוכבים שנשתכרה מאליה
 ואלא קשיא לרבי יוחנן: ורבי (א) [אִפְּסוּ
 אִתְּמַר רַבִּין יוֹחָנָן מִתְרַק מִכָּא לֵהֲאִי ית'י
 וכל בָּקָן עֲלֵמּוּ מִיֵּירֵא אֵלָּא דְכִיּוֹן דְּלִיתֵיהּ
 מְגוּפָה דְּלִשְׁרָפָה קִין עֲלֵמּוּ אִשּׁוּר דְּהִנְהֵא
 אֵלָּא מֵאִי ית'י בְּקֵנָה בִּפְרוּחִים קִמְיִיר.
 (א) לִישָׁנָא אֲחֵרִינָא (א) [הִי' מִסְתַּבְרָא]
 ו ולא שמענו משום דקטני זה לִישָׁנָא
 מִשְׁקֵל דְּמִשְׁעָה שְׂעֵלָה בְּחִלְוִן וְאִסְקוּ
 צִדּוֹ וְהֵא אֵלָּא שְׁלָא יִהְיֶה מֵאִי הִיא:
 אִפְּרוּחִים כֵּאֵן וְכֵאֵן. (א) בִּין בְּאֵילֵן שֶׁל
 הקדש וּבִין שֶׁל אֲשֶׁרֶה לְפִי שְׂאֵילִין כְּרִיכִין
 לְהֵאֵילֵן שְׂפּוּרְמִין בְּכָל מָקוֹם שְׂאֵילִין אֵל
 אֵילֵינָא כִּי וְכֵאֵן אִסְרוּר מִשּׁוּם דְּלֵא יִיבִיד
 אֵילֵינָא שְׂפּוּרְמִין בְּכָל מָקוֹם שְׂאֵילִין אֵל

וּמְרִיבִין לְאֵילִין וּכְאֵילִין עֲמָנָו דְּמִי וְאִפְסָרוּחִין שְׂרִיבִין לְאֵמֶן שְׂעִדִין לֹא גְדֻלָּה וְנוֹמָן וְאֵינֶן יוֹכֵלִין לְפָרוֹחַ כְּבִישֵׁי דְּמִי וְאִסְרִי: **בְּרַתְנָי** הַגּוֹבֵינִין שְׁתָּקוּ וְאֵלֶּה הָעֵצִים. מִן הַיַּעַר שֶׁל חוּלִין לְאֹרֶךְ קִדְרוֹת: מוֹעֲלִין בְּעֵצִים. עֲמָנָו הַרְאֵהוּ הַקִּדְרוֹת: וְלֹא בְּשִׁטּוֹ. הַקִּדְרוֹת שֶׁמֶסֶפֶה הַחֶרֶם מִן הַקִּדְרוֹת: וְנִבְיָהּ. הֵיטָּן עֲלֵין שְׁלֵהן לְפִי שֶׁהַגּוֹבֵרִים לֹא קָנוּ וְהַקְדִּישׁוּ אֲלֵל דְּכֵר הַרְרִךְ לְבָנִין וְלֹא שְׁפִיחָה וְנִבְיָה: **גַּב'** אָמַר שְׂמוּאֵל בְּיוֹנִן בְּחוֹל וְאִחֲרֵי מִקְדִּישֵׁן. לְכוּמֹר כֶּשֶׁן בְּיוֹנִן בְּצִדְקָה הֵצִית הִיוּ קוֹיִן כֵּל כְּרִי הַגִּבִּין מֵמַעוֹת שֶׁל חוּלִין לְכוּמֹר הֵיוּ לְקוֹחִין כֵּל כְּרִי הַגִּבִּין בְּצִנְתָּהוּ וְלֹאחֵר הַגִּבִּין הָיָה מִקְדִּישֵׁן וְאִתּוֹמֹת כֶּן הָיוּ מִצִּיאֵין מֵמַעוֹת שֶׁל הַקִּדְשׁ כְּשֵׁימֹר דְּמִי כֵּל הַגִּבִּין וְהִשְׁבַּח שֶׁהִשְׁבִּיחוּ הָאוֹמֵנִין בְּצִנְתָּ וּשְׂכַר הָאוֹמֵנִין וְאוֹמֵר תְּחוֹל קְדוּשָׁה שִׁישׁ תִּבְנֶנּוּת הֵלֵן עַל הַגִּבִּין הִזָּה וְנִמְלֵא יֵט קְדוֹת וְהַמַּעוֹת יֵאָרוּ לְחוּלִין וְיִפְרֹעִין מִהֶן שֶׁכֵּר הָאוֹמֵנִין מִמֶּה שֶׁחִלְלוּ יֵט הִשְׁבַּח שֶׁהִשְׁבִּיחוּ הָאוֹמֵנִין בְּצִנְתָּ וְיִפְרֹעִין לְאֹחֹת שְׁלוֹ מִמֶּן מַעוֹת שֶׁל חוּלִין יֵט שְׁהִיבֵינָהוּ כֵּן יוֹרֵר הַגִּבִּין אֵל לְאֹחֹת שֶׁהִאֵמִינוּ לֵהֶן כְּרִי הַגִּבִּין: **מֵאִי עֵטְמֵא**. בְּיוֹנִן בְּחוֹל מִשּׁוֹם דְּמֵאֵן דִּמְתַּמְרַד מַעוֹת לְצִדְקָה הֵצִית לְאֹחֵר מִקְדִּישׁ לֵהוּ וְכוּיֹן דִּמְקִדֵּשׁ לֵהוּ שׁוֹב אֵינִיו יוֹכֵל לְקַוֹת בְּהוּ דְּכֵר שֶׁל חוּלִין בְּהִידֵּא לְפִי שֶׁהַמּוֹכֵר הִיָּה מוֹעֵל בְּהוּ לְפִיכֵךְ כְּרִי שִׂאמֵר כֵּךְ תְּחוֹל וְכו' שִׁיָּה מִחוּלִין קוֹדֵם שִׁיבֹאֵהוּ לִידֵי הַמּוֹכֵר: מוֹכֵר

כיון דשיך למיגור אף בדאייתי מעלמא אטו אותם המחוברים בזילן איב
מקפרישת יד לומר לעולם יעד שפיר דשך למיגור מקפרישת וזכרן הוה
מעקרא ס"ד דתם בקנה קאי אקנין דקן יש דמות בהנאה ולא וויכין
לחשבה ואילן של הקדש שוים קן דקנן עצמא אסור כאלו וכלן ואף הבינים
דאשרה ויה"ש של הקדש כמו שאפרט בסמוך הלכך ליכא למיפוך מידי דהקדש
לאילן מקפרישת קן נהלא למורי דבינו ארז רבי פרז ש"י לפיט סוגיני
קין של הקדש כיון דאית ביה רוח חיים ואין ריבין לארז דמכפיש בסמ
אין אקני ויבנים ויה"ש גבי אשרה ואומאי מנן להמירל גבי אשרה ו
למימי אין מועלין ו מומחין בקנה קמתי גבי אשרה דאף על גב דהוי
בהנאה קן נהלא למורי: "בובין בחור" ואח"כ מקדשיין. פירוש לא
שמחורו לעשות זנין עד שנעשה כל הבנין לא מפי טעם כלומר למע
המחור קדושת הבנין אצטני ויהיב להו לאומינין בשכרם כדומד ואי
הלאומינין ממושת של הקדש שאין הקדש מתחלל על המלאכה אבל
שכר האומינין מאותן העשות שמחללו ויאלו לחולין ושורע מעו
בתרא לכתובות (דף קכ.) מגיהי ספרים שצירושלים וטעלין אכרן מתחורו
שנאה נדבדת נדבר וכל בית דין מתנה עליהם אבל לאמר לומר

וְלֹא קִשְׁיָא לִר' יוֹחָנָן וְר' אֲבוּהוּ: אִיִּר יוֹחָנָן. מִתְרַץ בְּפִירוּשׁ דְּהָא יִתְּנוּ לָאוּ בִקְן מִיִּירֵי אֵלָּא מֵאִי עֲצָמוֹ בְּרִוּיָא: אֲסִירִין: אִפְרֻחִים: כָּאֵן וְכָאֵן בְּכֵילִין שֶׁל הַקֶּדֶשׁ בִּין בִּשְׁל אֲשֶׁר מוֹתְרִין. מִשְׁם מְקֻם שְׂרָדִין: אֲבֵל בְּצִיעִים כָּאֵן וְכָאֵן אֲסִירִין. (רַלֵּא מִירֵי) דְּצִירִי לֵאמֹר וְכָאֵלִין דְּמִי: אִם אֲפֻרְחִין לֵה נֻצָּתָן וְאִינִן יִכְוִלִין לִפְרֹחַ כְּבִיצִים דְּמִי וְאִסִּירֵי: אִמֵּר שְׂמֹאֵל בִּנְיָן בְּחֹל וְאַחֵר כֶּךָ מְקִדִּישִׁין. הִיוּ קִוִּינִן לֵב לְצֹרֵךְ הַבְּנִין מִמֻּעֵת שֶׁ חֻלְיִין וְכֻסְכְּנָמָה מִשֵּׁן כָּלוּ אֲחֵיִם הִיוּ מְקִדִּישִׁין אֹתוֹן כֵּן שֶׁהִיוּ עֹזֵר מִי לֵב הַבְּנִין וְשֶׁכֵּן הָאֲמוּנָה וְאִמְרוּרֵי חֻלְיִין קִדְּשֵׁת שֶׁשׁ בְּאֵלֵי מֵעוֹת לֵב הַבְּנִין וְהַנֻּמָּצָה וְיִפְרֻעִין מִזֶּה כִּשֶׁן הָאֲמוּנָה וְיִפְרֻעִין לֵאמֹר שְׁלוֹ מֵעוֹת שֶׁל חֻלְיִין שִׁנְקָה בְּתֵן צֹרִיכֵי הַבְּנִין: מ"ט.

דְּב מֵעוֹת לְבָדֵק הֵבִית לֵאלֹמֶתֶר מְקִדִּישׁ לְהוּ וְכִינִן דְּמְקִדִּישׁ לְהוּ יָכֹול לְקַנּוֹת מִזֶּה לְהִירֵא דְּבִר

וְהַקִּדְּשָׁן לַעֲשׂוֹת מִזֶּה קִרְוֹת לְבָדֵק הַקִּדְּשָׁן מִקְרֻעֵין בְּקִרְוֹת וְאֵל מְעוֹלִין לֵב בְּשִׁפּוּי וְלֵב בְּנִיבִי שֶׁהִיוּ שְׂמִירָתָא (שִׁמְרָתָא) אֵל כֻּנּוּמָה שֶׁ בְּדִבְרֵים שִׁיחֵה מְרִירִין וְזִמְזִי: בְּיוֹנִן: אִם מִירֻשׁ שְׁמוֹנִי הָאֵלֵּין שְׂפִירֵי

מסורת הש"ס

(א) ע"ז מל: כל הקונוי ע"ז,
 (ב) נפיר ע"ז,
 (ג) גרסא חזקת: כל דאמרי
 הוי גרסא חזקת: כל דאמרי
 ע"ז (נז, כ), (י"א) פירא ע"ז
 ע"ז
 (ד) צ"מ מ"ו,
 חוספס: עירובין, כ"ד;
 (ה) ומתן, ל' מתקדש לו לנפיק
 צ"מ שולמ: חסות בר צ"ק,
 (ו) צ"ק מ"ו, (ז) צ"ק ט'
 (ח) וכלן חסותין צ"ק, (ט)
 שטק ע"ז, שגבר קול
 ושם הקו מנח בר צ"ק,
 (י) ולכן לא שרי ליה לניסוח דרזי
 (יא) דלחצי מעלתא
 ופליגי פסוקין ע"ז
 וכלא חצי מעלתין בדאמרי
 מעלתא בר צ"ק, (כ) שטק
 ניסוח בר צ"ק, (כ"א) דתנן
 צ"ק, (כ"ב) קונוי ע"ז

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

גורבים שלקחו עצים שנים
 של חולין. לצורך קורות
 מופלגין בצעים עצמן וקוראים
 שם קורות: וזהו לא בשמימי.
 השמות ונביא עליו של:
 לא בטלה. שנים עובד כוכבים
 עדיין שנים עובד כוכבים
 בפרשיות: שני רשק אמר
 מותר. שכלב כוכבים
 בודא העובד כוכבים
 דרמור אמר וזה גופא לא
 אצל השם עובר כי
 אלא לאו איתרוב מנפס
 שהנוק שבי מן הענפים
 של אין השם ותיקן קור
 וקתי ותי משרש עומד
 כהנא: לא איתרוב ענפים
 מעמלה. דייק אמר דקתי
 גבי עקש לא נתניו ולא
 מופלגין: אמת שמש
 מן: מדי איראם איראם
 משנית. לעולם אימא לך
 דאיתרוב מנפס דאמאי לא
 נתניו לא מופלגין משם
 דגורבולין באין לאח מן
 שהנוק עסקין וחסב
 אין מעלה בגורבולין אלא

בגידולין דאשירה לעולם אס
יתיו יתיו באפרוחים דהא בק
דלא צריכי לאילן שטסין בכך
צריכין לאימן שעדיין לא גר
כלומר כשהיו בונין בדק הביר
מביאין ממעות של הקדש כג
הבנין קודש והמעות יצאו לח
בונין בחול משום דמאן דמר
ומה"ד הגוברים שלקחו עצים